Nu-Pun Koiraklubin jäsenlehti 3/2022

Lehti tulee tilaamatta kaikille Nu-Pun Koiraklubin jäsenille sähköisesti. Lehdessämme julkaistut kirjoitukset edustavat tekijänsä mielipiteitä. Toimitus pidättää oikeuden tehdä pieniä muutoksia, suuremmista muutoksista neuvotellaan aina kirjoittajien kanssa. Materiaali lehteä varten; Materiaali lähetetään Taina Kaarlelalle sähköpostitse e-mail: taina.kaarlela(at)gmail.com. Vuonna 2022 ilmestyy kolme lehteä, yksi keväällä, yksi kesällä ja viimeinen syksyllä..

Vuonna 2022 yhdistyksen hallinnosta vastaavat:
Rantanen, Matti varsinainen jäsen – Puheenjohtaja matti.a.rantanen@gmail.com
Tii Mäki varsinainen jäsen
Sallamari Hiltunen varsinainen jäsen
Anna-Maria Sainio varsinainen jäsen
Kaarlela, Taina varsinainen jäsen, sihteeri
Marju Kiri varajäsen
Minna Sjöberg varajäsen
Rantanen, Mari, rahastonhoitaja

Asiaa hallitukselle? Ota yhteyttä : hallitus[at]koiraklubi.com

Koulutuksista yhteydenotot:

Rallytoko: Mari Rantanen marne08(at)gmail.com

Toko: Sanna Manner sannak.manner@gmail.com

Vepe: Anna-Maria Sainio amsainio(at)gmail.com

Arkitottis : Taina Kaarlela taina.kaarlela@gmail.com
Pennut

Haluatko liittyä jäseneksi? Koiraklubiimme pääset jäseneksi maksamalla voimassa olevan jäsenmaksun tilille:

IBAN FI8340062220001855
Jäsenmaksu vuonna 2022
Varsinainen jäsen 25€, Perhejäsen 12,5€
Tämän jälkeen täytä nettisivullamme oleva lomake
Muista jäsenmaksua maksaessasi kirjoittaa viestikenttään nimesi. Mikäli olet alle 16 -vuotias ja haluat jäseneksi, pyydäthän suostumuksen huoltajaltasi ja toimitat myös sen.

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Heh, heh,heh,wufh, isäntä nukahti ja jätti koneen auki, nyt saadaan tällekkin palstalle asiatekstiä!

Tällä kertaa täällä tassuineen naputteleekin itse Lumikuningas, Mintline´s Snowking, eli Zico.

Oletteko muuten huomanneet että illat alkaa olla jo aika kylmiä ulkotreeneissä, minuahan se tosin haittaa koska onpahan aikamoiset turkikset päällä, mutta isännän namukättä kuulemma paleltaa ja se on aika paha juttu se. treenaaminenhan on sitä että mennään eri paikkoihin syömään nakkeja ja muuta hyvää. Kun on tarpeeksi treenattu niin sitten mennään kisoihin. Isännällä on muuten aika väljä käsitys siitä, mikä on tarpeeksi. Kisaaminenhan taas tarkoittaa sitä että mennään eri paikkoihin syömään nakkeja ja muuta hyvää, tykkään kisata.

Kohta kaksi pitkää vuotta olen ollut tämän perheeni ilona ja riemuna ja korottamassa älykkyysosamäärää. Emäntä ei ole samaa mieltä, alussa ainakin se oli sillä kannalla että minä olen kertakaikkinen riiviö, jolla ei ensinnäkään ole mitään käytöstapoja, eikä vähäisintäkään malttia odottaa koskaan mitään. Joka paikassa olen kuulemma minä, minä, minä ensin, minulle eniten, minulle kaikki ja HETI!!! No, kuka muu muka sitten? Minä nyt vaan olen Söpöin, fiksuin, komein, viisain, rakastettavin ja sanoinko jo söpöin?

Tähän minun laumaani kuuluu itseni lisäksi kaksi muutakin järjellistä kaveria, noiden ihmisten järjenjuoksusta en menisi takuuseen. Emännän kisakoira on nimeltään Aksu, ihan mukava kaveri,…kai? Hiljainen jurottaja se on, joskus saa mukaan leikkiin, ja silloinkin minä mukamas kiusaan sitä, pöh. Sitten on tuo vanhus, Ruffe. Vähän äkkinäinen ja helposti suuttuva, sitä ei uskalla kiusata, hyvä kun uskaltaa häätää sen pois isännän sylistä, sillä sehän on minun paikka, mitä se sinne tunkee? Se hyvä puoli Ruffessa on, että se kertoo mukavia juttuja siitä kun se oli nuori, etenkin narttuja se aina muistelee, miten ne oli kiehtovia ja kiinnostavia. Narttuja vaan ei enää ole, ainakaan Ruffe ei ole haistanut niitä moniin vuosiin. Minä kerran kysyin, että mikä niissä nartuissa niin veti puoleensa, ei Ruffe muistanut, lupasi kyllä kertoa jos joskus tulee mieleen.

Isäntä muuten sanoi että on tulossa joku kokous ja että siellä saa ruokaakin, ei muuten kiinnosta pätkääkään, en kuulemma pääse mukaan, ja PÖH!!!

Aha, äijjä heräilee, pannaanpa tämä maailmalle ennen kuin se pääsee sotkemaan tänne jotain mukamas tärkeitä yhdistysasioita.

WUFH
ZICO

Nu-Pun Koiraklubin syyskokous ja jouluruokailu

pe 18.11.2022 klo 18.00 ravintola Ruokasalissa Saukkolassa

Ruokailua varten ilmoittautumiset viimeistään pe 11.11.
hallitus@koiraklubi.com

Syyskokouksen esityslista:
1 Kokouksen avaus
2 Kokouksen puheenjohtajan, sihteerin, pöytäkirjantarkastajien ja ääntenlaskijoiden valinta
3 Kokouksen laillisuuden ja päätösvaltaisuuden toteaminen
4 Esityslistan hyväksyminen
5 Sääntömääräiset asiat
5.1. Hallituksen puheenjohtajan valinta seuraavaksi toimintakaudeksi
5.2. Hallituksen varsinaisten jäsenten valinta erovuoroisten tilalle toimintakaudeksi 2023 - 2024
5.3. Hallituksen varajäsenten valinta toimintakaudeksi 2023
5.4. Kahden toiminnantarkastajan, sekä heidän varahenkilöiden valinta seuraavaksi toimikaudeksi
5.5. Hallituksen laatiman toimintasuunnitelman vahvistaminen seuraavalle toimintavuodelle
5.6. Seuraavan vuoden jäsen- ja liittymismaksun sekä perhejäsenen jäsenmaksun määrääminen
5.7. Hallituksen laatiman talousarvion vahvistaminen seuraavalle toimintavuodelle
6. Muut hallituksen esittämät tai kokouskutsussa mainitut asiat
6.1. Toimikuntien valinta vuodelle 2022
ART-toimikunta:
VEPE-toimikunta:
PK/TOKO-toimikunta:
AGILITY-toimikunta:
6.2 Muut esille tulevat asiat
7. Kokouksen päättäminen

Riiseni ja 3 kääpiötä esittäytyy

Hei!
Esittelen nyt meidän lauman: Vanhin laumasta on 8v suursnautseri (riiseni) rakuuna. Hänen luonteensa on ollut ihan syntymästä asti, etten sanoisi villi. Ei niin pientä lätäkköä ole olemassakaan, etteikö ”pieni” riiseni kerkeisi siinä pyörimään, tuo ”pieni” tarkoittaa 51kg:a. Jos olet harkinnut itsellesi suursnautseria, niin mieti tarkkaan oletko varmasti valmis ottamaan mustaa huumoria viljelevää 1-100:n kiihtyvää *%¤#&/ mutta kuitenkin niin rakasta kaveria :)
Suursnautserista sanotaan näin: ”Suursnautseri on valpas, peloton, kamppailunhaluinen, lujahermoinen koira, jolla on runsaasti temperamenttia ja vilpitöntä palveluintoa. Se kiintyy erittäin tiukasti yhteen ihmiseen tai perheeseen, jolle se haluaa osoittaa rajatonta uskollisuutta, mutta ei kuitenkaan koskaan alistu ”tohvelisankarin” asemaan, vaan haluaa nauttia omistajan taholta arvostusta. Suursnautseri saattaa heittäytyä varsin itsepäiseksi vain nähdäkseen oman sijaintinsa perheen arvoasteikossa.” Ihan voin sanoa ettei päivää ettei jotain jäynää tuo koira keksisi, hänen huumorintajustaan osansa saavat myös naapurit, kerran kävi varastamassa naapurin kukkamekon sohvalta, joutui kyllä palauttamaan mekon takaisin naapuriin (esitti olevansa asiasta hyvin pahoillaan vaikka näin kyllä miten nauraa hekotti sisäisesti). Raku on harrastanut kaikenlaista elämänsä aikana mm. vepe, tottis, haku, raunio- ja rakennusetsintä ovat tulleet tutuiksi.
Riisenin lisäksi laumaan kuuluu 3 kääpiösnautseria (käppänää), heistä sanotaan seuraavaa: ”kääpiösnautseri on vanhan ajan pihavahti, jonka alkuperäinen käyttötarkoitus näkyy yhä tämän päivän koirissa. Kääpiösnautseri on älykäs ja temperamenttinen, reipas pieni koira, joka kaipaa tekemistä ja viihtyy lenkkipoluilla. Laiskaksi sohvakoiraksi siitä ei ole, vaan ennemmin aktiivisen ihmisen toveriksi ulkoiluun kuin myös tottelevaisuus- ja agilitykilpailuihin. Kääpiösnautseri on valpas, ympäristöään tarkkaileva ja sillä on nopea reaktiokyky. Tyypillisesti “käppänä” huomaa kotiinsa saapuvat vieraat nopeammin kuin isäntäväki ja ilmoittaa tulijoista äänellään.”
Tässä meidän käppänät ikäjärjestyksessä: vanhin käppänöistä on 7v jatsi, tuo ihana valkoinen käppänä, hän pitää laumaa kurissa matriarkaalisella otteella. Hänellä on ihan riittävästi tekemistä lauman kanssa, joten ei halua mitään harrastuksia elämäänsä, toki pitää kaikenlaisesta aktivointijutuista ja rakastaa rauhallisia metsälenkkejä. Sitten on mustahopea 5v salvia, itsevarma epäilijä, tyttömäinen ja tietyllä tavalla herkkäsielu. Harrastaa raunio- ja rakennusetsintää espyssä. Viimeisenä mustahopea 2v ore, äijämäistä käytöstä hiotaan tottiksen ja raunio- ja rakennusetsintöjen parissa. Välillä innostutaan tekemään henkilöhakua metsässä ja jos seura kiinnostaa ja haluaisit mukaan niin rohkeasti viestiä vaan tulemaan (jos et minua tunne niin kysäseppä joltain nu-pun kouluttajalta he voivat varmasti viestiä välittää).
Koirilla on oma insta-tili: riiseni_ja_3_kaapiota, saapi ihan vapaasti katsella meidän arkea :)
Kahden nuorimman kanssa ollaan tehty jonkin verran päivävaelluksia ja tänäkin vuonna oltiin Sallassa viikko vaeltamassa! Ensi vuonnahan voitaisiinkin lähteä Lappiin ihan isolla porukalla, vai mitä? FB:n Nu-Pun koiraklubin jäsenistön sivuilla voitaisiin pohtia tätä enemmänkin! Nähdään siis siellä viimeistään ;)
Ihanaa syksyä kaikille <3 Annukka ja Tomi

Nutrolin®

VET CARE

Heippa kaikki, mä oon 1,5 vuotias vauhtimimmi Lilli, welsh corgi pembroke. Mun rotu on kuulemma noussut tosi suosituksi Briteissä, kun mun rotuhan siis olin kuningatteren kun suosikkirotu. En siis yhtään ihmettele me corgithan ollaan siis ihan parhaita. No ei siitä nyt sen enempää. Mä rakastan kaikkia muita koiria huomattavasti enemmän kuin ihmisiä. Rapsutuksista mä en oikein piittaa, mutta mä oon kouluttanut mun ihmiset antamaan paljon herkkuja. Ne kyllä sanois tän asian olevan jotenkin muuten. Mä tykkään myös nukkua isännän jalkojen päällä sohvalla ja sängyssä.
Vaikka mä oon aika nuori vielä, oon ehtinyt kyllä nähdä jo aika paljon Suomea. Viime talvena emännän kanssa käytiin Lapissa hiihtämässä, tosin mä ilman suksia. Reissaaminen on rentoa ja aina löytyy kivoja uusia hajuja. Mä pääsen myös usein metsään juoksemaan. Välillä siellä on myös verijälkeä ja sorkkakin sen päässä. Se on jännää puuhaa. Siitä mä tykkään. Sitten mä käyn myös paimentamassa lampaita, vaikka oikeastihan corgit paimentaa karjaa. Emännän kanssa mä käyn myös välillä palvelutaloissa, koirakahvilassa, tapahtumissa ja kävelyllä, tapaamassa sellaisia, joilla ei ole omia koiria. Se kuulemma piristää ja antaa iloa niille ihmisille. Mä kävin sellaisen Mieli ry. kurssin, jossa opeteltiin käyttäytymään tukikoirana. Se on rentoa puuhaa, oon vaan itteni ja saan paljon herkkuja ja rapsujakin (vaikka ei aina tarvis niin paljon rapsuttaa, vaikk oonhan mä tosi söpö). Siellä tarvittais aina kuulemma myös uusia koiria ja ihmisiä mukaan. Kannattaa kokeilla olisiko se sun juttus!
Nupun kentällä oon käynyt opettelemassa rally-tokoa ja arkitottista. Näyttelyissä oon myös ehtinyt pyörähtää useamman kerran. Oon saanut sellaisen sinisen ruusukkeenkin ja muunkin värisiä, josta emäntä sekosi. Mulle riittäis kyllä vaan ne herkut. Näillä reissuilla usein tapaan myös äitiä tai siskoja, se on kivaa.

Ihan pienestä pitäen mun emännän kanssa jumppaillan yhdessä erilaisilla alustoilla ja tempuilla. Se on musta helppoa ja hauskaa. Ja siitäkin saa herkkuja! Kuulemma tulee timmiin kuntoon kun kuntoilee.

Nyt mun personaltrainer on mun uusi pikkusisko Penni. Se on vasta 12 vkoa ja on cockerspanieli. Sillä on lurpat korvat (pappa sanoi, että ne ei nousekaan ylös, outoa sanon mä). Penni on tosi rohkee ja reipas. Aika villi se on, mutta mä tykkään painia sen kanssa. Mä oon myös opettanut sille, että miten juostaan hippaa, kiivetään kiville ja kukkuloille. Emäntä sanoi, että sekin pääsee metsään etsimään verijälkeä ja uimaankin. Mä en sitten yhtään tykkää uida, antaa Pennin hoitaa se meidän perheessä. Sillä oli jo teerensiipikin suussa kun emäntä sanoo, että jos siitä tulisi apulainen metsästämään. Saa nähdä. Se varmaan joutuu kanssa jumppaamaan ja näyttelyihinkin kuten mäkin ja tekemään emännän pyytämiä temppuja. Mutta mä ajattelin opetan sille, että kaikki omat temput, miten saa herkkuja.

Terkuin jumppa alustoilta ja näyttelytreenistä (kuvan otti Anna-Mari) Lilli ja tossa Pennillä on teerin siipi suussa. Me tykätään myös nukkua. P.S. emännän nimi on Riikka ja isäntä Jari.

BIOFARM

FaunaPharma

Nala Nalpukka

Nala syntyi sektiolla toukokuussa-21,yhdessä kahden muun pennun kanssa.
Syntymästään rauhallinen koira.
Nyt jo junnuikään ehtinyt pentuni on osoittautunut seikkailijaksi. Koira-aita ei ole ollut kuin haittaava tekijä, aidan yli pääsi ketterästi. Kun saatiin estettyä aidan yli kapuaminen, niin päätti mennä alta. Laudoitettiin aidan alareuna, mutta hetken mietittyään keksi aidan heikot kohdat, teki reiän ja meni läpi.
Koiralla ollut matkassa onnea, ja aina kuitenkin tuli kotiin. Nyt on kaulapannassa paikannin, niin osaan hakea oikeasta suunnasta. Kerran oli paikannin jo ihan tarpeen, Nala lähti peuran perässä kauas isoon metsään.

Nala on käytetty pentukoulussa ja junnukurssilla Lohjan koirakeskuksessa. Jotain siellä oli niin pelottavaa, että ei tehnyt enää mitään vaan meni maate seinän viereen. Oliko kyseessä jokin ääni, ilmeisesti, juna tai haukku . En tiedä, mutta jokin siellä pelotti. Lopetettiin käynnit.

Tapasin Kirsin ja päästiin jälkipellolle. Siitä tuli meille uusi yhteinen harrastus. Nala oli jäljellä ihan eri koira, innostunut, teki tarkkaa työtä ja sai rapsutuksia ja kehuja vierailta ihmisiltä. Itsetunto alkoi koiralla nousta, ja ohjaajallakin!

Syksyllä ollaan käyty NuPun tutun väen kanssa hallilla ja Nala uskaltaa olla siellä, teki töitä kanssani jo 30 min, mikä on paljon.

Ihana puutarhahommia rakastava Nala. Kuvassa on juuri räjäyttänyt orvokkiamppelin ja kertoo mulle etten se ollut minä.
Se vaan räjähti ja pamauksen paineaalto heitti selälleen patiolle.

T. Nala-herkkis ja Pirjo

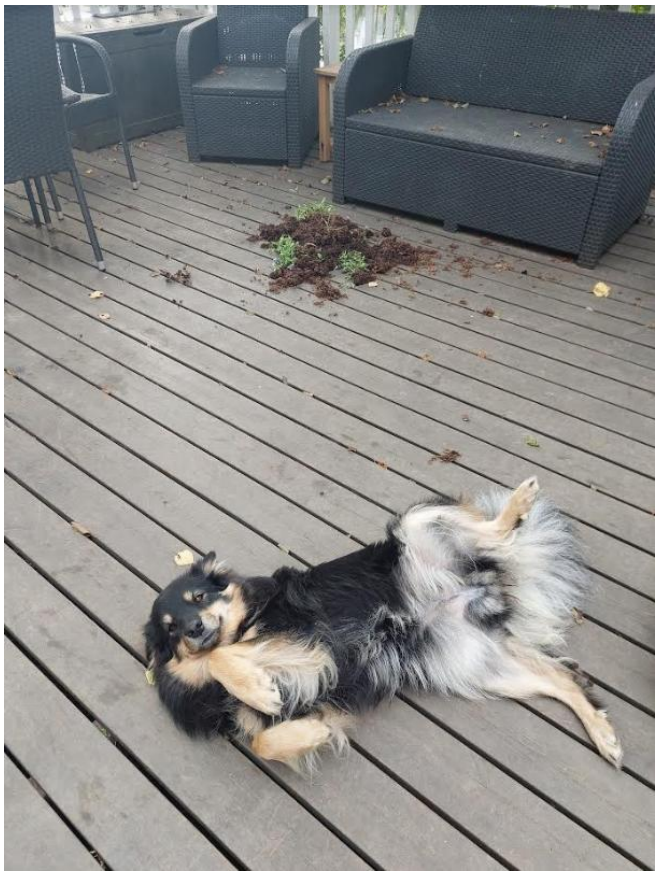

POHJ & FI & DK & SE & NO & EE & LV & LT & BALT & HU & HR & UA MVA HeJW-15 JV-15 EEJV-16 EEV-16 EUV-17 DKV-17 V-17 EUV-19 EUV-21
MYHEELS MASTERCHEF "Rokka"
BH RTK1 MEJÄ VOI1 VEPE ALO1

Rokan vuosi 2021 ja myös vähän 2022

Rokka tuli minulle vähän yllättäen ja mitään tavoitteita ei tullut koskaan asetettua vaan tarkoitus oli edetä rauhassa ja katsoa mihin Rokasta on beauceronin jälkeen ja kyllähän tämä pieni sisupussi on saavuttanut elämänsä aikana enemmän kuin osasin koskaan edes kuvitella ja koko ei todellakaan ole este! Mielestäni myös nimi on enne - Sotamies Rokka ja Rokan kuuluisin lause "Mis sie tarvitset hyvvää miestä? Täs siul on sellane!"

Ajatuksena ei sen erityisemmin ollut mennä kokeisiin koska korona ja treenaaminenkin näin ollen oli vähän mitä oli. Rokalta leikattiin 8/20 oikean takajalan eturistiside ja tämä hiukan jarrutti meidän treenaamista, ehkä enemmän ohjaajan kuin koiran.

Päästiin kuitenkin pääkaupungissa MEJÄä treenaavaan porukkaan, ja Rokka osoitti taipumusta ja hyvää jälkikoiran ainesta. VEPEä kävin ajankuluksi kavereiden kanssa treenaamassa ja sammuttamassa treenausenergiaa molemmilta, Rokka sai tehdä vähän motivaatiotreenejä ja myöskin kuluttamassa energiaansa. Rokka alkoi kuitenkin näyttää kehitystä ja jalkakin näytti kestävän rasitusta hyvin ja toukokuussa huomasin jo olevani ensimmäisissä MEJÄkokeissa. VEPEkokeita varjosti korona ja rajoitukset enemmän kuin muita kokeita, siinä kun veneessä on kaksi ihmistä + koira ja turvavälin pitäminen on hankalaa. Heinäkuussa pääsimme kuiten starttaamaan Salossa.

MEJÄssä kohokohta oli kuitenkin kesäkuussa Sievissä järjestetyssä kokeessa missä saimme ykköstuloksen täysillä pisteillä (50/50) ja siitä se ajatus sitten lähti ja seuraavasta kokeesta Lestijärvellä saimme myös toise ykköstuloksen ja näin ollen siirryimme voittajaluokkaan. Leikattu Jalka ei tuntunut vaivaavan yhtään vaan Rokka oli täysin toipunut.

VEPEssä meillä oli yhtä ykköstulosta vailla siirtyminen AVOluokkaan ja sitäkin treenien perusteella päätin kokeilla. Koe tehtiin täysin Rokan ehdoilla, näin ilmoitin myös tuomareille, että jos näyttää vähänkin siltä, että Rokka ei jaksa, suoritus keskeytetään - ei tarvinnut, kun pieni sisupussi veti myös 90kg hukkuvan rantaan ja tästäkin kokeesta täydet pisteet ja siirto AVOluokkaan. Avoimessa luokassa emme tule kilpailemaan, koska siinä liikkeet ovat sen verran vaativia ettei sisulla enää pärjää vaan siinä pitää olla jo kokoa ja voimaa.

Näyttelyissä käytiin yhden kerran suomessa. Meidän jokavuotinen Ahvenanmaan reissu Eckerön näyttelyyn syyskuussa ja sieltä Rokka oli rotunsa paras ja ryhmäsijoituskin napsahti täysin yllättäen. Vuoden toinen näyttely oli Unkarissa, Budapestissä järjestettävässä Euroopan Voittaja näyttelyssä ja sieltä kotiin tuomisena oli EUV-21 titteli.

Loppuvuodesta alkoi kuitenkin toinen takajalka oireilla ja pelko ristisideleikkauksesta hiipi ajatuksiin. Niinhän siinä sitten kävikin, että 1/22 oli leikkaus. Kuitenkin jo toukokuussa halu päästä metsään ja mejäkokeisiin oli kova ja kun kuntoutuminen oli hyvällä mallilla käytiin me pokkaamassa eka VOI1 tulos ja elokuussa sitten tuli toinen VOI1

Kodin tavaratalo

Koiratanssi pähkinän kuoressa

Kilpailulajeja koiratanssissa ovat vapaatanssi (freestyle), seuraaminen musiikin tahdissa (heelwork to music) sekä erikoiskilpailut. Kilpailuluokkia on kolme: alokasluokka, avoin luokka ja voittajaluokka. Luokat ovat tasoluokkia, joissa edetään edellä mainitussa järjestyksessä.

Freestyle
Kaikenlaiset liikkeet, jotka eivät vahingoita koiraa, ovat sallittuja. Ohjelman tulee sisältää erilaisia koiran ja ohjaajan taitoihin ja tasoluokkaan sopivia liikkeitä. Arvostelussa painotetaan ohjelman kokonaisuutta, ei niinkään yksittäisiä liikkeitä. Ohjelman tulee antaa valittua musiikkia tulkiten tasapainoinen kuva koiran liikunnallisuudesta, tarkkaavaisuudesta ja yhteistyöhalukkuudesta
Ohjaajan oman liikunnan sulautuessa saumattomasti kokonaisuuteen. Suorituksessa arvostetaan yhteistyötä, tasapainoa ja koiran osaamista esille tuovien liikkeiden taitavaa käyttöä. Koiran ikä, rakenne ja rotutyyppi otetaan arvostelussa huomioon. Tasoluokan noustessa vaatimukset kasvavat. Ylemmissä luokissa liikkeiden määrän tulee kasvaa, ohjauskäskyjen muuttua huomaamattomammiksi ja koreografian tasapainon merkitys kasvaa.

HTM
Laji on nimensä mukaisesti (Heelwork To Music) seuraamista musiikin tahdissa. Vähintään 75 % ohjelmasta tulee olla seuraamista. Koiran ja ohjaajan välinen etäisyys ei saa missään ohjelman vaiheessa olla enempää kuin kaksi metriä. Ohjelmassa tulee huomioida enemmän musiikin tulkinta kuin positioiden määrä. Ohjelmasta ei saa jäädä vaikutelmaa, että siihen on sisällytetty kaikki mahdolliset positiot vain siksi, että halutaan näyttää koiran osaavan ne. Ohjelma, joka sisältää 1-2 laadukasta positiota, ansaitsee korkeammat pisteet kuin ohjelma, jossa on useita epätarkkoja positioita. Liikkeet eivät saa hallita ohjelmaa vaan huomio tulee olla seuraamisessa. Liikkeitä saa yhdistää ohjelmaan, kunhan ne sopivat musiikkiin ja seuraamista on vähintään 75 % ohjelmasta.

Kenelle koiratanssi sopii?
Koiratanssi sopii aivan kaikille. Kisoissa arvostelussa otetaan huomioon koiran ikä, rakenne ja rotutyyppi. Koiratanssin pohjana on erilaisia temppuja, joita opetetaan koiralle. Harrastus voi aivan hyvin jäädä tälle tasolle, koiraa aktivoidaan opettamalla sille temppuja. Varsinaisesta koiratanssista aletaan puhua, kun temppuja aletaan ketjuttaa ja liikkeeseen yhdistetään musiikki. Koska itse olen koiratanssituomari, tyttäreni lopetti kisaamisen ja keskittyi esiintymään erilaisissa tilaisuuksissa. Kysyntää on melko paljon kyläjuhlista lasten synttäreihin. Jos kisavietti on kova, kisoja järjestetään tasaisesti ja kisata voi omaksi ilokseen, jotta motivaatio harjoitteluun säilyy tai sitten voi tähdätä koiratanssivalion arvoon.

Koska kisaamaan?
Koska kannattaa lähteä kisaamaan? Sitten kun ohjelma on kasassa? Sitten kun koira osaa kaiken? Sitten kun kisaaminen ei enää jännitä?
Kisaamaan kannattaa lähteä heti, kun koira osaa edes kaksi liikettä, vaikka toinen niistä olisi seuraaminen. Tosin silloin ei kannata tehdä 3 minuutin ohjelmaa, reilu minuutti riittää. Kun minuutin ohjelma onnistuu hyvin kisatilanteessa, ohjelmaan voi lisätä puoli minuuttia ja ottaa uuden liikkeen mukaan.

Kannattaa kuitenkin tehdä ero sen kanssa, mitä esittää kisoissa ja mitä vielä harjoittelee kotona. Kisoihin kannattaa valita ne liikkeet, jotka koira osaa hyvin ja joissa koira kokee onnistumisen iloa. Varmuus näkyy esityksestä ja sitä on kiva katsella.
Jos ohjelmassa on koiralle vaikeita asioita, niin koira "jähmettyy" tai vaihtoehtoisesti haukkuu purkaakseen jännitystään.
Kisajännitystä ei saa pois muuten kuin kisaamalla. Ei koiralta eikä ohjaajalta.

Vinkkejä kisaaville

Vinkkejä vuodelta 2010:
-Älä vähättele itseäsi ja koiraasi esittelyssä. "Ei me olla treenattu, mutta päätettiin kuitenkin tulla". Mitä? Miksi ette jääneet kotiin harjoittelemaan?

-Älä pyllistele tuomarille. Parissa esityksessä oli pitkiä pätkiä, etten nähnyt koiraa laisinkaan edes kurkottamalla. Näin vain esiintyjän ahterin.

-On aika veteen piirretty viiva, onko huonompi esitys sellainen, joka on unettavan tasaista jumputusta alusta loppuun ilman mitään riskejä, esitys josta näkee, että koiran kiihtymistä vältetään loppuun asti. Vai onko huonompi esitys sellainen, jossa kaikki on liian vaikeaa koiralle, koiran jättäessä liikkeet tekemättä ja / tai kiihtyessä haukkumaan kesken esityksen....

-Vajaaksi jääneet liikkeet olivat yleisin virhe. Kaikilla jäi osa liikeistä vajaiksi, mutta osa ohjaajista sai sen ohitettua lähes huomaamatta.

-Oli mainiota huomata, kuinka osa ohjaajista oli tehnyt loistavia oivalluksia vanhoista tutuista liikkeistä saaden ne näyttämään uusilta ja raikkailta.

-Älä kävele edestakaisin musiikin tahdissa ja tee esityksestä musiikin tahdissa olevaa toko / temppuesitystä. Itse arvostan sitä, että esitys on tanssillinen (tavalla tai toisella).

-Älä haahuile kehässä, vaan tee esityksestä napakka. Esimerkiksi, jos koira kaartaa peruuttaessa vasemmalle / oikealle, suoraan menon sijaan, ei näytä hyvältä, kun ohjaaja seuraa päämäärättömästi perässä. Ohjaaja vie ja koira seuraa perässä, ei päinvastoin.

Vinkkejä vuodelta 2009:
1) Esityksellä pitää olla alku ja loppu, HUOM myös loppu!
2) Kehää pitää käyttää tehokkaasti, ei "sahata" oikeasta laidasta vasempaan ja takaisin
3) Älkää viettäkö pitkiä aikoja selin tuomareihin ja peittäkö koiraa näkyvistä
4) Jos koira on hidas, valitkaa hidas musiikki ja liikkukaa rauhallisesti
5) Jos koira on hidas, älkää sirkuttako ja hyppikö levottomasti koko esityksen ajan
6) Kyseessä on koiraTANSSI, ei kahden minuutin tokoesitys, jossa temppu seuraa toistaan
7) Älkää aloittako esittäytymällä:"Kun me ei osata mitään ja koirakaan ei halua tehdä mitään..." Jos näin on, miksi ihmeessä te hukkaatte aikaani ja pakotatte minut katsomaan esitystänne 2 minuuttia?
8) Katsokaa edes joskus oma esitys videolta
9) Hyvä musiikki antaa paljon anteeksi...
10) Hyvää kontaktia ei voita mikää

Historian havinaa

Harrastimme aktiivisesti tokoa ja agilitya, kun syksyllä 2004 sitten alkoi tuntumaan, että toko kyllästytti sekä koiraa että ohjaajaa. Liikkeet olivat aina samoja ja vaikka kuinka harjoitteli, aina tuntui olevan hiottavaa. Tokokokeissa koira toimi aina eritavalla kuin harjoituksissa, mikä sinällään ei ollut yllätys, mutta harmillista silti, kun harjoituksissa kaikki meni jo niin hyvin…

Sitten kuulimme koiratanssista ja innostuimme: luovuutta, vaihtelevia liikkeitä, musiikkia, vapautta… Ei enää tylsää junnaamista alokasluokan liikkeiden kanssa. Niinpä liityimme Tahtitassuihin ja pääsimme harrastuksen alkuun. No totuuden nimessä, ei se ehkä ihan niin ruusuisista sitten loppujen lopuksi ollut. Itse asiassa oli yllättävää kuinka haastavaa helpolta näyttävän esityksen toteuttaminen lopulta oli. Koiratanssin hauskuus on ehdottomasti sen luovuudessa, voi opettaa koiralleen temppuja ja miettiä, miten ohjaaja ja koira esiintyvät yhdessä musiikin tahdissa. Koiratanssissa on ensin päätettävä musiikki. Musiikin tulisi sopia ohjaajan olemukseen ja koiran luontaiseen tapaan liikkua, mielellään sen tulisi olla myös yleisöä ja tuomareita miellyttävää, kiehtovaa ja mukaansa tempaisevaa. Musiikki ei saa olla liian lyhyt eikä liian pitkä.

Kun valmistuimme ensimmäisiin kisoihimme, oli ensimmäinen haasteemme löytää musiikin editointiohjelma tietokoneeseen. Yksi vaihtoehto oli käyttää ohjelmaa, joka löytyy osoitteesta http://www.polderbits.com/ . Meidän oli opeteltava käyttämään ohjelmaa niin, että musiikki saatiin luontevasti typistettyä kahdeksi minuutiksi. Istuimme erinäiset hetket porukalla tietokoneen ääressä ja mietimme, mikä osa kappaleesta voitiin leikata pois ilman, että kappaleesta tulee torso. Välillä saimme hyvät naurut, kun leikkaus epäonnistui ja lopputulos oli sen mukainen (huomaisikohan yleisö / tuomarit tuota?).

Kun musiikki oli valittu ja se oli sopivan mittainen, koira mukaan ja kentälle harjoittelemaan. Ensin ohjaaja pyörähteli musiikin tahdissa ilman koiraa, kunnes oli suunnilleen saanut tuntuman musiikkiin ja sen rytmiin. Sitten ainakin meillä tuli klassinen paniikkihetki, mitä ihmettä koiramme oikein osaa tehdä. Seurata, istua, mennä maahan, apua. Lähdimme siis siitä, mitä koira osaa tehdä. Alussa koira vain seurasi musiikin tahdissa liikkuvaa ohjaajaa. Sitten kun liikeratojen kuviot alkoivat hahmottua, aloimme hioa esitystä: tuossa koira voisi pysähtyä, tuossa pujotella, tuossa pyörähtää.

Tässä vaiheessa tuli ikävä tokon helppoutta, riitti kun koira osasi seurata vasemmalla puolella. Nyt täytyy tunnustaa, että palasimme keväällä tokokentille ihan vain siksi, kun toko on niin helppoa. Mutta emme toki antaneet periksi koiratanssissakaan vaikka paniikki meinasi tulla.

Jotta kauhun tasapaino olisi säilynyt ja motiivi olisi pysynyt kohdallaan, ilmoittauduimme Janakkalan kisoihin. Kisajännitystä ei ollut sillä kisaamme paljon agilityssa, mutta kisaa edeltävä päivä meni esitystä harjoittelemalla. Valmistauduimme pohjatuloksiin osallistumalla kisoihin kahdella koiralla (agilitymetodi: ”ei harmita yksi epäonnistunut suoritus niin paljon, kun voi miettiä kahden epäonnistuneen radan heikkoja kohtia”).

Iloiseksi yllätykseksi talven harjoittelu ei ollut mennyt hukkaan, vaan Niina nousi mustana hevosena harjoitusluokassa toiseksi. Mustana hevosena meille, sillä Nooran kanssa oli harjoiteltu koko talvi, esiinnytty Stockmannilla ja osallistuttu Richard Curtisin koulutukseen. Niinan piti olla se koira, joka pelkää omaa varjoaan, eikä uskalla liikkua mihinkään. No, ilmeisesti se pelkäsi siellä niin paljon, että päätti pysyä ohjaajan kannoilla tiukasti, ettei jäisi yksin kentälle. Noora, joka ei pienistä hätkähdä, päätti ottaa rennosti ja haahuili kentällä nuuskimassa ja tutustumassa kaikkiin mahdollisiin hajuihin.

Nyt kun tämän vuoden kausi on onnellisesti ohi (meillä agilityssa kesä on kilpailukausi ja talvi harjoittelukausi), olemme pohtineet miten tästä eteenpäin. Tokokentille palasimme, koska se oli niin helppoa. Koiratanssi on hauskaa, joten sitäkin haluamme jatkaa. Meille suurin ongelma oli viime talvena harjoitustilan puute. Koiratanssi vaatii enemmän tilaa kuin tokoharjoittelu. Se vaatii

myös musiikin ja jos joku naapurini lukee tätä, esitän julkisen anteeksipyynnön musiikin huudattamisesta parkkipaikallamme (sähköt vedetty roikalla kotoa). Uskoisin, että koko naapurustomme osaa Yackety Sax- ja I Will Survive –musiikit ulkoa tässä vaiheessa, niin kuin myös mökkinaapurimme...

Lähde: https:/

Allergia ja koira

Miten selvitä arjessa koiran ja allergian kanssa?
Peruslähtökohta: allergian aiheuttaa valkuaisaineet, joita on syljessä, virtsassa ja hilseessä. Jos allergeenien määrä pysyy alhaisena, oireet eivät välttämättä puhkea, vaan tapahtuu ns. siedättyminen.

Mitä voi tehdä?
-Ennen koiran hankintaa: osta koira, joka ei kuolaa, on aikuisena sisäsiisti ja jolta ei lähde karvaa

-Koiran pinta-ala: mahdollisimman pieni = mitä vähemmän ihoa, sen vähemmän hilsettä. Toyvillakoiran koko ihon pinta-ala vastaa isovillakoiran yhtä reittä

-Väri: Villakoiralla musta allergisoi vähemmän kuin muut värit

-Koira: pidä se puhtaana (pese hilse säännöllisesti pois), jos pentu ei ole sisäsiisti, käytä vaippoja (ei virtsaa asuintiloissa)

-Trimmaus: tee se tilassa, jonka voi suihkuttaa seiniä myöten puhtaaksi trimmauksen jälkeen

-Trimmaaja: ei perheen allergikko

-Pölyliina: kuivamoppaa lattiat aamuin illoin (huom älä pöllytä pölyä imurilla ilmaan) ja seinät kerran viikossa

-Ilmanpuhdistin: allergikon sängyn viereen lattialle pään kohdalle

-Sänky: ei koiran paikka

-Nuoleminen: kiellä ehdottomasti

-Hiukset: pese allergeenit pois hiuksista ennen nukkumaan menoa (aamulla silmäsi eivät ole kuin tomaatit ja henki ei vingu)

-Tyyny: pese kerran viikossa (aamulla silmäsi eivät ole kuin tomaatit ja henki ei vingu)

-Muovifroteelakana: laita patjan ja lakanan väliin, yöllä pölyt pysyvät patjassa eivätkä pöllyä nenääsi sängyssä pyöriessäsi

-Siitepölysuodatin: ikkunaan, pidä siitepölyt ulkona, älä tuplaa allergeenien määrää

-Stressi: älä stressaa, se lisää psykosomaattisia oireita

-Koirasta luopuminen: tee vedenpitävä suunnitelma jo ennen koiran hankintaa, onko tuttavapiirissäsi joku, joka haluaisi koiran, mutta joka ei itse aktiivisesti etsi itselleen koiraa. Sukulainen, naapuri, työkaveri, joku joka mahdollisesti voisi ottaa omalle koiralleen tarvittaessa kaverin.

Kannattaako hankkia koira?
Ei, mutta jos on oikeasti valmis tekemään työtä sen eteen, että koiraan siedättyy, eikä allergia puhkea, niin asiaa voi harkita. Siedättyminen vaatii sen, että allergeenien määrä pysyy alhaisena.
Jos siivoaminen ei ole intohimosi, mieti vielä kaksi (sataa) kertaa. Astma ei ole leikin asia. Punaiset, kutiavat, turvonneet silmät ja jatkuva aivastelu ei ole kivaa.

Kun koirakuume iskee, koko maailma tuntuu olevan täynnä koiria, toinen toistaan ihanampia. Oma koira, kun sellaisen saisi, se olisi kaveri, ystävä, kumppani kävelylenkeillä. Tervehtisi iloisesti ja käpertyisi viereen...

Minulle tulee paljon kyselyitä koiran hankinnasta allergiaperheeseen. Kyselijät voi jakaa kahteen selvään ryhmään:

1) Nuori ei ole saanut koiraa lapsuuden kodissaan ja on muuttanut omaan kotiin. Hän on halunnut koiraa siitä asti kun oppi sanomaan sanan koira ja nyt vihdoin voisi koiran hankkia, mutta... Oireettomana pysynyt allergia voi puhjeta koiran hankinnan myötä.

2) Perheen lapset ovat leikki / kouluikäisiä ja perheeseen halutaan koira. Lapsi on allerginen, mutta kaikki, joilta on kysytty, vakuuttavat, että villakoira ei allergisoi.

Puhelinlankojen myötä tulee kysymys: voisimmeko hankkia koiran?

1) Allergian puhkeamista ei voi ennustaa taputtamalla koiraa tai käymällä kylässä koiraperheessä. Allergia voi muhia oireettomana, kunnes ensimmäinen flunssa-aalto / siitepölykausi kuormittaa elimistön niin, että allergia puhkeaa rajumpana kuin koskaan aiemmin. Vaihtoehtoisesti omaan koiraan voi siedättyä, jolloin oireita ei tule koskaan tai niitä tulee lievinä. Vasta koiran ollessa kaksi vuotias voi melko varmuudella sanoa, että koirasta EI tule oireita.

2) Allergiatestit eivät kerro mitään oireista, ne kertovat vain sen, onko koiralle altistunut. Allergiatesti voi näyttää positiivista = koiralle allerginen, mutta silti oireita ei tule. Allergiatesti voi olla reagoimatta koiraan, mutta silti oireet tulevat. Allergia voi reagoida täysin eri tavalla eri rotuisiin koiriin.

3) Jos oireet puhkeavat, mitä sitten tapahtuu? Luovutaanko koirasta? Viedään sen piikille tai laitetaan ilmoitus Keltaiseen pörssiin? Lisätään lääkitystä ja toivotaan, että oireet menevät ohi? Kuinka paljon olette valmiita lisäämään lääkitystä ja kuinka pitkään jatkamaan päivittäisellä lääkityksellä? Onko kyseessä omat oireenne vai puolison / lapsen hengityksen vinkuminen / vuotavat ja kutisevat silmät?

4) Jos perheessä on useampia lapsia ja koirasta johon on kiinnytty, joudutaan luopumaan, miltä se tuntuu lapsesta, joka on syynä siihen, että koirasta luovutaan? Miten sisarukset reagoivat?
Minulla ei ole vastauksia.
Monet allergiset ihmiset voivat pitää villakoiraa, mukaan lukien lapseni, jolla on astma. Kun hän oli pieni, astma oli niin pahana, että häneltä pysähtyi pituuskasvu vuodeksi. Allergiatestit näyttivät vahvaa koira-allergiaa jo ennen koiran hankintaa, mutta hän ei ole koskaan reagoinut koiristamme.

Tosin siitepölyaikaan hän joutuu ottamaan estolääkityksen, mutta kukaan meistä ei tiedä, joutuisiko hän ottamaan sen jokatapauksessa, myös vaikka meillä ei olisi koiria.
Suosittelenko koiraa astmaatikolle? Elämä vaikeutuu koiran hankkimisen myötä. Kaikkien vaikeinta on katsoa, kun oma lapsi haukkoo henkeä, eikä flunssan jälkitaudit parane antibiooteillakaan. Lapseni astma helpottui kouluikäisenä, mutta pelko sairaskierteestä säilyi pitkään sen jälkeen.
Isälläni on astma, mutta meillä oli lapsuudenkodissani aina koira. Isäni ei oireillut koirasta.
Koska lapsuuden kodissani oli koira ja astmaatikko, koirakuumeen iskiessä tiesin suunnilleen, mihin olin ryhtymässä. Kun lapseni oli lähes murrosikäinen ja viimeisestä antibiootteja vaatineesta sairaskierteestä oli vuosia, päätin ottaa tietoisen riskin, mistä istuimme monta perhepalaveria keittiön pöydän ääressä ja kävimme riskejä läpi. Sitä oli edeltänyt viiden vuoden ajanjakso, milloin meillä oli ollut jyrsijöitä ja lintuja, joiden läsnäolosta huolimatta lapseni oli oireeton.
Meille tuli pitkän mietinnän jälkeen kääpiövillakoira ja loppu onkin historiaa...

Lähde: https://www.agidreams.fi

Kuvituskuva, kuvan koira ei liity juttuun

RALLY-TOKO KOKEET 10.9.2022

Klubin järjestämät Rally - Tokokokeet pidettiin kauniissa alkusyksyn kelissä 10.9. klubin omalla kentällä Saukkolassa Sähkötiellä. Tuomarina kokeissa toimi Raili Sonninen-Korhonen. Mukana oli myöskin tuomariharjoittelija Saara Uljas. Hienoa että saadaan uusia tuomareita kehiin. Vastaavana koetoimitsijana toimi Anna-Maria Sainio. Koe oli samalla koiraklubin seuranmestaruuskoe.
Erityiskiitos kokeen ansiokkaasta läpiviennistä kaikille talkoolaisille. Ilman Teitä tätäkään koetta ei oltaisi järjestetty.

Kokeen tulokset;

MES

Sijoitus	Koira	Rotu	Pisteet	Ohjaaja
1. ja TP	Karvin Days of Wonder	kultainennoutaja	95	Kirsi Koivu
2.	Vindicate´s Scootaloo	bordercollie	85	Anu Saikku-Bäckström
3.	Tarlatan Praline Godiva	kooikerhondje	75	Anu Pystynen

VOI

Sijoitus	Koira	Rotu	Pisteet	Ohjaaja
1.	Capricole Hawaiian Hawthorn	australianpk.	100	Liisa Teräaho
2. ja TP	Elli	x-rotu	96	Jutta Liimatainen
3.	Donum Fantasia	espanjanvesik.	94	Jonna Lehtinen

AVO

Sijoitus	Koira	Rotu	Pisteet	Ohjaaja
1.	Taabernakkelin ZZ TOP	tsekinpk.	100	Heidi Hulkko
2.	Mintline´s Snowking	keeshond	94	Matti Rantanen
3.	Bärchen Abenteurer	keeshond	93	Mari Rantanen
TP	Julsamorous Whipped Cocoa	australianpk.		Noora Smal

ALO

Sijoitus	Koira	Rotu	Pisteet	Ohjaaja
1.	Kelotassun Irwin	tsekinpk.	100	Terhi Virtanen
2.	Bärchen Kleine Augenweide	keeshond	99	Silja Beierschoder
3.	Demssin Don Giovanni	bordercollie	98	Lea Hämäläinen
TP	Follies Midsummer Night	labradorinnoutaja		Milla Sarvikivi

Nu-Pun Koiraklubin 2022 Rally-Tokon seuranmestari
CAPRICOLE HAWAIIAN HAWTHORN, australianpaimenkoira. Ohjaajana LIISA TERÄAHO (kuvassa keskellä).

TOKOKOE 3.9.2022

NU-PUN KOIRAKLUBIN SEURANMESTARUUS

Seuran järjestämä TOKO-koe järjestettiin Oinolan yläkoulun kentällä. Tuomarina oli Susa Berghäll, koetoimitsijana Anna-Maria Sainio ja liikkeenohjaajana Hanna Stammeier. Seuranmestaruuden voittivat Mari Rantanen ja Aksu. Paljon onnea hienosta suorituksesta. Kiitos kaikille talkoolaisille kun mahdollistitte onnistuneen tapahtuman.

T U L O K S E T

ALO

1	OANA VON DER HOFREITE	hovawart	Hausen	Linda	190.5 / 200 1. palkinto TK1, KP
2	KEMPSUN GIULIA	vehnäterrieri	Salmikuukka	Sirkku	190 / 200 1. palkinto KP
3	BÄRCHEN ABENTEURER	saksanpystykorva, keeshond	Rantanen	Mari	187.5 / 200 1. palkinto KP
4	LAHJAKAS GENRE	cockerspanieli	Haapala	Anni	174 / 200 1. palkinto
5	O'LYDIA ESSI	brienpaimenkoira / briardi	Aarnio	Annamari	186 / 200 1. palkinto
6	OFF LINE'S IRON KING	belgianpaimenkoira, tervueren	Rohkea	Suvi	182.5 / 200 1. palkinto
7	KARVIN SUMMER COCTAIL	kultainennoutaja	Aroketo	Henni	169.5 / 200 1. palkinto
8	MIKÄLIE IITA VON TAFFEL	suomenlapinkoira	Rojola	Sanna	168.5 / 200 1.palkinto
9	TAABERNAKKELIN ZZ TOP	tsekinpaimenkoira	Hulkko	Heidi	Ohjaaja luopui

AVO

1	KISENTEL'S LITTLE SCARLET	jackrussellinterrieri	Lind	Milla	305 / 320 1. palkinto KP
2	LANDZETT JUICY APPLE	australianpaimenkoira	Manner	Sanna	246 / 320 2. palkinto
3	EYEWITNESS MASTERMIND	bordercollie	Pihlajamäki	Satu	224 / 320 2. palkinto
4	LADYSPLIT'S LOBELIA	cockerspanieli	Rokka	Anna-Maija	197.5 / 320 3. palkinto
5	HEILURIHÄNNÄN GOLDEN TIGER	sileäkarvainen noutaja	Honka	Anu	158 / 320
6	TAKKUTUKAN POHJANTÄHTI	mudi	Hatakka	Eeva-Stiina	156 / 320

VOI

1	LANDZETT DUDE DALTON	australianpaimenkoira	Manner	Sanna	155 / 320
2	MAROUSSIA VIOLETT ROSE	berninpaimenkoira	Sulkamo	Arma	95 / 320

Seuran mestari vuosimallia 2022, Aksu

TOKO-KOKEEN TUNNELMIA

Kesäkauden päättäjäiset

Lokakuun 1. päivänä pidettiin kentällä hauskaa kesäkauden päättäjäisten merkeissä. Ensin juostiin kilpaa. Pienten koirien sarjassa voiton korjasi Päivi Tuomisen Ritu pinkomalla hurjaa vauhtia aikaan 5.53, toiseksi kiiti Miran Nipsu, hänellekin aika alle 6 sekunnin.

Isojen koirien sarjassa päästiin aivan omille sekuntiluvuille. Johannan snautserit näyttivät, miten kilpaa juostaan! Voiton korjasi Velmu hirmuisella ennätysajalla 4.56 ja snautserien ylivoiman täydensi Kami ajalla 4.85.

Koirien mielestä parhaassa lajissa eli nakinsyönnissä klubin monivuotinen lajin mestari piti edelleen pintansa. Miran Nipsu napsi nakit uudella ennätysajalla 6.38. Kakkoseksi kiristi Pirjon Pinja ajalla 8.54. Kisassa oli mukana myös tulevaa mestariaineista, sillä nuoriso-osastossa oli mukana mm. Päivin Ilo-koira, joka ei ollut koskaan ennen vielä nakkia maistanut. Harjoitus tehnee mestarin ja tulevina vuosina näemme varmasti myös belgi-poweria tässä lajissa.

Päivä oli vallan onnistunut. Aurinko paistoi, kaikilla oli mukavaa. Oli aikaa rupatella niitä näitä, kenelläkään ei ollut kiire minnekään. Ensi vuonna (joka on klubin juhlavuosi) pidetään tämäkin tapahtuma vielä paremmin suunniteltuna!

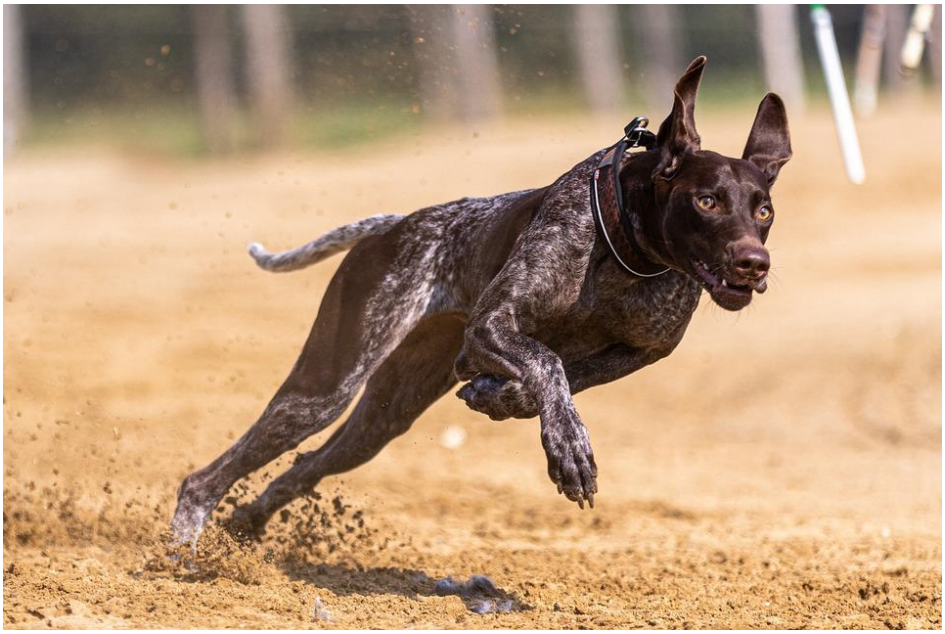

Kuvituskuva, kuvan koira ei liity juttuun.

Koiraklubi toivottaa kaikille jäsenille ja heidän koirilleen oikein rauhallista joulua ja onnellista juhlavuotta 2023.